

عنوان مقاله:

احیای محله تاریخی با رویکرد حس تعلق در مکان

محل انتشار:

اولین همایش علمی پژوهشی افق های نوین در علوم جغرافیا و برنامه ریزی، معماری و شهرسازی ایران (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

زهره نحوی - لیسانس معماری، دانشجوی فوق لیسانس، گروه معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد هیدج

مسعود پدیسار - لیسانس معماری، دانشجوی فوق لیسانس، گروه معماری، دانشگاه ناتینگهام انگلستان

خلاصه مقاله:

مروری بر ادبیات شهری جهان در دهه های معاصر و تجربه های اجرا شده بازسازی، باز زنده سازی، نوسازی، توسعه مجدد، بازآفرینی و دیگر تجربه ها بیانگر آن است که، در هر یک از شهر های مهم تاریخی متناسب با زمینه طراحی، یکی از تجربه ها به کارگرفته شده است. این تجربه ها در عین تنوع، در جهت تحقق ایده های کلی خود موضوعاتی در اهداف اجتماعی، اقتصادی، فرهنگی، مذهبی را مورد مطالعه قرار داده اند. تحقق اهداف اجتماعی در سال های اخیر از جایگاه ویژه ای برخوردار بوده است. این اهداف با توجه به موضوعاتی مانند بالا بردن امنیت در محیط، حفظ هویت بافت تاریخی، توجه به ارزش های معماری، ویژگی های تاریخی و آماده سازی شرایط برای جلب توریست موجب ارتقاء رضایت عمومی ساکنان از محیط می گردند. تحقق پذیری این اهداف از طریق دخیل نمودن مردم در فرآیند مشارکت و در نتیجه حفظ و نگهداری بافت قدیم توسط اهالی امکان پذیر است. در این مقاله از طریق قیاس تطبیقی تجارب مرمت و احیای بافت های فرسوده در کشورهای پیشرفته از یکسو، تجارب به دست آمده در کشورهای در حال توسعه و نمونه های موردی در ایران از سوی دیگر، به استخراج واژگان کلیدی در این حیطه اقدام می نماییم. نتایج نشانگر آن است که افزایش توان اجتماعی منطقه در ارتباط با کل شهر، افزایش حس تعلق ساکنان، حفظ هویت بافت و آماده سازی شرایط برای جلب توریست در زمره اهداف اجتماعی هستند که توانسته اند در مشابهت با نمونه های دیگر کشورها مورد توجه قرار گیرند

کلمات کلیدی:

مرمت بافت، اهداف اجتماعی، مشارکت مردمی، قیاس تطبیقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/395478>

